

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1672-0/2014	
Érkezett: 2014 OKT 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1+1+ Bírónyi alatta	<i>mu</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alkotmányt az ügyfél személyesen hozta be

SZEVEDI ÍTÉLŐTÁBLA	
Érk.:	2014 SZEP 29
Példány: 1	Mell.: +1
Az ügyiratsz.: Pk. I. 20.821/2014/	

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Ítéltábla Pk.I.20.821/2014/2. számú, választási ügyben hozott végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, IX. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

A Szegedi Ítéltábla Pk.I.20.821/2014/2. számú, választási ügyben hozott végzését 2014. szeptember 26. napján hozta meg, és még aznap jogi képviselőm e-mail címére megérkezett.

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a szerint választási ügyben az alkotmányjogi panasz a döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be.

A 3034/2014. (III. 3.) AB végzés szerint az alkotmányjogi panaszt a döntést hozó bíróságnál kell benyújtani.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

A Szegedi Ítéltábla Pk.I.20.821/2014/2. számú, választási ügyben hozott végzése sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt arányossági teszt követelményét, a IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás szabadságát, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz való jogot.

3. A közvetlen érintettség kifejtése:

- Foktő Község Helyi Választási Bizottsága 2014. szeptember 8. napján meghozott, 40/2014.HVB. ügyszámú döntésében független polgármesterjelöltként nyilvántartásba vett. A Helyi Választási Bizottság határozatát indítványomhoz 1. sz. mellékletként csatolom.
2014. szeptember 8-i keltezésű, 2014. szeptember 9-én a választókhöz eljuttatott szórólapomon szereplő, a foktői közvéleményt közvetítő egyik mondat (felsorolás) egy tagmondata ellen

Kifejtettem, hogy a [REDACTED] által benyújtott bizonyíték nem alkalmas a közvélemény valóságtartalmának bizonyítására, egyrészt azért, mert az egy zárt magánlevelezés része, másrészt pedig azért, mert a hivatali dolgozók 10%-ának nyilatkozatát tartalmazza.

- e) A fellebbezésről a Bács-Kiskun Megyei Területi Választási Bizottság 2014. szeptember 20. napján, 52/2014. (IX. 20.) TVB. ügyszámú határozatában döntött és a Helyi Választási Bizottság döntését helybenhagyta.

Határozatában – a kifogásolt tagmondatot a szórólap egy másik tagmondatával összefüggésbe hozva – megállapítja, hogy az „alkalmas a választói akarat befolyásolására”.

A kifogásolt tagmondatot tényállításnak tekinti, figyelmen kívül hagyva, hogy a közvéleményt, a választópolgárok egy részének vélekedését jelenítettem meg vele. Azt azonban, hogy miért tekinti tényállításnak véleménynyilvánítás helyett a kifogásolt tagmondatot, nem indokolja meg, holott ennek bizonyítása elengedhetetlen lett volna a döntés meghozatalához.

- f) A Bács-Kiskun Megyei Területi Választási Bizottság 2014. szeptember 20. napján, 52/2014. (IX. 20.) TVB. ügyszámú határozata ellen 2014. szeptember 22. napján – jogi képviselőm útján – felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Szegedi Ítéltáblához.

Felülvizsgálati kérelmemben előadtam, hogy a Bács-Kiskun Megyei Területi Választási Bizottság 52/2014. (IX. 20.) TVB. ügyszámú határozatában a kifogással érintett mondatot a következő összefüggésben említi: „A TVB szerint [REDACTED] polgármesterjelölt a szórólapján található >>[REDACTED] DIKTATÚRA folytatódik,..., Amik már napvilágot láttak: A hivatali dolgozók minden nap összeszorult gyomorral veszik föl a munkát...<< állításával általánosítva arra utal, hogy a hivatal minden dolgozója félve jár dolgozni, és a szövegösszefüggésben – [REDACTED] DIKTATÚRA fordulat alkalmazásával - arra is utal, hogy ez kifejezetten a jelenlegi – a választáson szintén polgármesterjelöltként induló – polgármester magatartásnak köszönhető, és ez alkalmas a választói akarat befolyásolására.”

Nem indokolja meg azonban a Területi Választási Bizottság azt, hogy a kifogással érintett mondatot miért tekinti tényállításnak, véleménynyilvánítás helyett. Ezzel kapcsolatban fenntartom – fellebbezésben foglalt indokaimmal együtt – azt, hogy a közvéleményt jelenítettem meg, amely alkotmányos védelemben kell, hogy részesüljön.

A Területi Választási Bizottság pusztán azt állapítja meg, hogy az általa egy másik mondat első tagmondatával is összefüggésbe hozott, kifogásolt mondat „alkalmas a választói akarat befolyásolására”. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a kifogásolt mondat véleménynyilvánítás helyett tényállítás lenne, csak azt, hogy a Ve. 140. §-a szerint a szórólap és a rajta szereplő mondat „alkalmas a választói akarat befolyásolására vagy annak megkísérlésére” – csakúgy, mint minden kampányeszköz. Ez pedig nem jogszabálysértő.

Hivatkozva az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatára, előadtam továbbá, hogy a kifogásolt mondat a Területi Választási Bizottság által hivatkozott összefüggésben sem lépi át a demokratikus véleménynyilvánítás kereteit, a demokratikus intézményrendszer szabad bírálatának lehetőségét. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata szerint ugyanis: „Az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak. >>A demokratikus jogállam állami és önkormányzati intézményeinek szabad bírálata, működésük, tevékenységük kritikája – még ha az

becsületsértő értékítéletek formájában történik is – a társadalom tagjainak, az állampolgároknak olyan alapvető alanyi joga, amely a demokrácia lényegi eleme<<”. Ezért a Helyi Választási Bizottság és a Területi Választási Bizottság döntése e szabad bírálat és kritika lehetőségét vitatja el Foktő Község választópolgáraitól, közvéleményétől, polgármesterjelöltjétől, megsértve ezzel a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontját.

Előadtam továbbá, hogy az Alkotmánybíróság felhívott határozata szerint: „A közéleti szereplőkre vonatkozó beszéd mindazonáltal a politikai véleménynyilvánítás központi alkotóeleme. A közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások. A társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában – jellemzően a sajtón keresztül – résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják.” A kifogás benyújtójának, úgy is, mint jelenlegi polgármesternek, úgy is, mint polgármesterjelöltnek – mivel mindkét státuszából adódóan közéleti szereplő – a szórólapon megfogalmazott vélemények tekintetében túrési kötelezettsége van. Ebből következően téves a Helyi Választási Bizottság és a Területi Választási Bizottság azon érvelése, amellyel a politikai véleménynyilvánítás alkotmányos védelemben részesülő megnyilvánulását tényállításként kezeli és jogsértőnek minősíti. Hiszen a politikai véleménynyilvánítás alapvető funkciója az, hogy a közügyek alakítóinak tevékenységét, hitelességét érintő véleményeket – különösen, ha azok a saját törvényei szerint kialakult közvéleményből származnak – közvetítsék, sőt, akár keletkeztessék, és ezáltal széleskörű megvitatásukat lehetővé tegyék.

- g) A Szegedi Ítéltábla 2014. szeptember 26-án meghozott Pk.I.20.821/2014/2. számú végzésében a Bács-Kiskun Megyei Területi Választási Bizottság döntését helybenhagyta.

A Szegedi Ítéltábla szintén nem hoz döntést abban a kérdésben, hogy a kifogásolt tagmondat tényállítás, vagy véleménynyilvánítás volt-e. E helyett a tagmondatot – hivatkozva a Kúria Kvk.I.394/2014/2. ügyszámú döntésére – a rendeltetésszerű joggyakorlással ellentétesnek minősíti, akár tényállítás, akár véleménynyilvánítás volt az: „Nem csak a jogsértő, valótlan tartalmú tényállítás, hanem az alkotmányos értékekkel összeegyeztethetetlen véleménynyilvánítás sem védett, az kötelezettségekkel és felelősséggel jár együtt. Ezért a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmét okozza az olyan felismerhető szándékú közlés – akár vélemény is –, amely formális jogkövetés égisze alatt a jogintézményben rejlő tartalom kihasználására, kijátszására irányul”.

Érvelését az Ítéltábla azzal támasztja alá, hogy „A szórólap érintett szövegrésze nem a jelenlegi polgármester közéleti tevékenységével, közszerepelésével vagy polgármesteri tevékenységével kapcsolatos”. Továbbá: „Helyesen állapította meg ezzel összefüggésben a területi választási bizottság, hogy ez az adattartalom azt sugallja, hogy a rossz légkör általános, amely a polgármester magatartásának köszönhető, aki szintén polgármesterjelöltként indult a választáson, vagyis a választáson induló versenytársat, vezetői módszereit kifejezetten negatív színben tünteti fel, amely alkalmas a választói akarat tisztességtelen befolyásolására.”

Az Ítéltábla, mivel nem foglal abban a kérdésben állást, hogy a kifogásolt tagmondat tényállítás, vagy véleménynyilvánítás volt-e, a kifogásolt tagmondatot végzésében ezekkel a fogalmakkal illeti: „érintett szövegrész”, „adattartalom”. A kifogásolt tagmondatra sem a tényállítás, sem a véleménynyilvánítás fogalmat nem használja. Tehát nemcsak azt nem állapítja meg, hogy a

kifogásolt tagmondat véleménynyilvánítás volt, de azt sem, hogy tényállítás lett volna. Ennek ellenére a Területi Választási Bizottság határozatát még részben sem változtatta meg.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

- a) A Szegedi Ítéltábla 2014. szeptember 26-án meghozott Pk.I.20.821/2014/2. számú végzése ellentétes az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével, mert az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt szabad véleménynyilvánítás alapjogának alaptörvény-ellenes korlátozását jelenti. A közvélemény alábbiakban kifejtett, közéleti szereplő bírálhatóságát jelentő, jelen ügyben a választási bizottságok és az Ítéltábla által hozott döntésekben történő korlátozása nem arányos és nem szükséges mértékű.

Sem a választási szervek, sem az Ítéltábla döntéseiknél nem hajtották végre az ütköző alapjogok (szabad véleménynyilvánítás és közéleti szereplő magánszférájának védelme) közötti döntésnél az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti arányossági tesztet: nem indokolták meg, hogy a közvélemény szabad megnyilvánulásának, valamint egy polgármesterjelöltként induló közéleti szereplő választási kampányban megjelenő véleménynyilvánítási jogának döntéseikben foglalt korlátozása miért feltétlenül szükséges mértékű, mi az az elérni kívánt cél, amellyel a korlátozás arányos mértékű és ez a korlátozás mely más alapvető jog érvényesülése vagy mely alkotmányos érték védelme érdekében történik. Ezzel az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében szabályozott szabad véleménynyilvánítás alapvető jogának lényeges tartalmát sem tartották tiszteletben.

- b) A Szegedi Ítéltábla 2014. szeptember 26-án meghozott Pk.I.20.821/2014/2. számú végzése ellentétes az Alaptörvény IX. cikkében foglalt szabad véleménynyilvánítás alapjogával, az alábbiak miatt.

Az Alkotmánybíróság a szabad véleménynyilvánítás jogát értelmezve kimondta, hogy „A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül. Vagyis az egyéni véleménynyilvánítás, a saját törvényei szerint kialakuló közvélemény, és ezekkel kölcsönhatásban a minél szélesebb tájékozottságra épülő egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányos védelmet élvez. Az Alkotmány a szabad kommunikációt - az egyéni magatartást és a társadalmi folyamatot - biztosítja, s nem annak tartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alapjoga. Ebben a processzusban helye van minden véleménynek, jónak és károsnak, kellemesnek és sértőnek egyaránt - különösen azért, mert maga a vélemény minősítése is e folyamat terméke.”

Ezzel kapcsolatban már a Helyi Választási Bizottsággal ismertettem azt a tényt, hogy a közvélekedés ezen elemét véleménynyilvánításhoz való jogomat gyakorolva jelenítettem meg szórólapon. A saját törvényei szerint kialakult közvélemény valóságtartalmát nem vizsgáltam, mivel az nem kötelességem, pusztán csak megjelenítettem, azért, hogy ezt a fókói közbeszédben kialakult véleményt mindenki szabadon minősíthesse.

Az Alkotmánybíróság idézett határozatával összhangban a közvélemény, a közvélekedés megjelenítésére és a minél szélesebb tájékozottságra épülő egyéni véleményalkotás elősegítésére törekedtem, amely nélkülözhetetlen kelléke a szabad választói akaratnyilvánításnak 2014. október 12-én. E tevékenységem, a közvélemény szabad megjelenítése, és maga a köz véleménye is, az

Alkotmánybíróság idézett határozata szerint alkotmányos védelmet élvez, még akkor is, ha az esetleg kellemetlen valamely közszereplő számára.

Ennek az alkotmányos védelemnek a biztosítása – figyelembe véve a közszereplők szűkebb magánszféráját, tűrési kötelezettségét is – az ügyben eljáró választási szervek és az Ítéltábla elsőrendű kötelezettsége lett volna, érvényre juttatva ezzel a választás tisztaságának megóvása feletti kötelezettségét. Az alkotmányos védelem biztosítása helyett azonban a szabad véleménynyilvánítás alapjogát korlátozó döntéseket hoztak, nemcsak az én véleménynyilvánítási jogomat korlátozva ezzel, hanem a közvéleményt is, jogellenesnek nyilvánítva az annak tartalmát megjelenítő jelölt kampányeszközét.

Márpedig az Alkotmánybíróság 37/1992. (VI. 10.) AB határozatában kimondta, hogy „a véleményszabadság kiemelt szerepe folytán a vele szemben mérlegelendő jogokat korlátozóan kell értelmezni.” Az Ítéltábla a szabad véleménynyilvánítás alapjogával a kifogást tevő magánszférájának védelmére vonatkozó alapjogát állította szembe akkor, amikor kimondta, hogy „A szórólap érintett szövegrésze nem a jelenlegi polgármester közéleti tevékenységével, közszereplésével vagy polgármesteri tevékenységével kapcsolatos”, mert „vezetői módszereit kifejezetten negatív színben tünteti fel”.

Az Ítéltábla idézett megállapítása nem állja meg a helyét, mert a polgármester máshol nem érvényesítheti vezetői módszereit, mint a hivatalában, amelyet a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 67. § a) pontja szerint saját hatáskörében irányít. Így vezetői módszereit gyakorolja, érvényesíti egyrészt azok felett a köztisztviselő dolgozók felett, akik felett a munkáltatói jogokat nem ő, hanem a jegyző gyakorolja. Másrészt vezetői módszereit gyakorolja, érvényesíti a jogszabály szerint nem a hivatalhoz tartozó (de a foktői közvélemény által oda sorolt), a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény, valamint a Munka Törvénykönyve szerint foglalkoztatott alkalmazottak felett (pl. 50-60 közfoglalkoztatott, akik a polgármester hivatalának épületében, valamint a közös udvarban lévő, az utcáról a hivatallal közös bejáratú rendelkező épületekben dolgoznak). Ez utóbbi személyi kör felett a polgármester közvetlenül gyakorol munkáltatói jogokat, az önkormányzat képviselőjeként eljárva. Mindez, 50-60 ember mindennapi, egyidejű jelenléte alkalmat ad arra, hogy a hivatalban lévő polgármester nemcsak polgármesteri jogköreit (munkáltatói jogokat), hanem a közéleti tevékenységével és közéleti szereplésével kapcsolatos jogokat, feladatokat is gyakorolja. A hivatalban lévő polgármester esetében tehát – a fent leírtakból következően – a vezetői attitűd (vezetői módszerek gyakorlása) és a politikusi attitűd (közszereplés, közéleti tevékenység) együtt van jelen, az gyakran nem szétválasztható. Nem mondhatjuk ugyanis azt, hogy a polgármester 8.00 órától 16.00 óráig munkáltató, azon túl pedig közéleti szereplő, mert e választott tisztség jellegéből fakadóan mindkét szerepkört azonos súllyal, egyidőben tartalmazza.

A fentiek miatt a közvélemény szórólapomon nyilvánosságra hozott megnyilvánulása a hivatalban lévő polgármesternek mind a közéleti szereplésével, mind polgármesteri tevékenységével kapcsolatos, tekintve, hogy ő, mind polgármesteri tisztségét tekintve, mind polgármesterjelölti státuszát tekintve közéleti szereplő.

Ez a véleménynyilvánítás pedig – tekintet nélkül érék- és igazságtartalmára – alkotmányos védelemben részesül.

Emiatt az Ítéltábla végzése sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt szabad véleménynyilvánítás alapjogát, tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatában kifejtette: „A közszereplők bírálhatóságával összefüggésben az Alkotmánybíróság

nem az egyes [elméleti] igazolások közötti különbségeket tekinti relevánsnak, hanem azt, hogy a közügyek lehető leghababbb vitatásához fűződő alapvető érdek egyértelmű találkozási pontja az elméleteknek. Az egyéni önkifejezés elsődlegességét hangoztató érvek értelemszerűen a közösségi ügyekben való megszólalás szabadságát is igénylik, az igazság közös keresésének, illetve a demokratikus közvélemény és akaratképzés fontosságának hangsúlyozása pedig legerősebben éppen a közügyek vitatásának minél teljesebb szabadságát követeli meg.” Ebből következően tehát a közügyek szabad vitatása, a szabad véleménynyilvánítás alapjoga nem korlátozható azon az alapon, hogy a közvélemény szabad megnyilvánulása nem kapcsolódik sem a hivatalban lévő polgármester közéleti szerepléséhez, sem polgármesteri minőségéhez – különösen, ha ez az állítás nem is igaz.

Ami pedig a szabad véleménynyilvánítás alapján érvényesített nyilvánosságnak és a magánszféra titkosságának egymással ütköző alapjogait illeti, erről az Alkotmánybíróság imént idézett határozatában kimondta, hogy „fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak.>> A demokratikus jogállam állami és önkormányzati intézményeinek szabad bírálata, működésük, tevékenységük kritikája – még ha az becsületsértő értékítéletek formájában történik is – a társadalom tagjainak, az állampolgároknak olyan alapvető alanyi joga, amely a demokrácia lényegi eleme<<”. Továbbá: „A közéleti szereplőkre vonatkozó beszéd mindazonáltal a politikai véleménynyilvánítás központi alkotóeleme. A közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások. A társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában – jellemzően a sajtón keresztül – résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják.” A kifogás benyújtójának tehát, úgy is, mint jelenlegi polgármesternek, úgy is, mint polgármesterjelöltnek – mivel mindkét státuszából adódóan közéleti szereplő – a szórólapon megfogalmazott vélemények tekintetében tűrés kötelezettsége van. Ebből következően téves a Helyi Választási Bizottság és a Területi Választási Bizottság azon érvelése, amellyel a politikai véleménynyilvánítás alkotmányos védelemben részesülő megnyilvánulását tényállításként kezeli és jogsértőnek minősíti. De téves az Ítéltábla azon érvelése is, hogy a politikai véleménynyilvánítás ezen alkotmányos védelemben részesülő megnyilvánulása tényállítás, vagy véleménynyilvánítás voltára tekintet nélkül jogsértő. Hiszen a politikai véleménynyilvánítás alapvető funkciója az, hogy a közügyek alakítóinak tevékenységét, hitelességét érintő véleményeket – különösen, ha azok a saját törvényei szerint kialakult közvéleményből származnak – közvetítsék, sőt, akár keletkeztessék, és ezáltal széleskörű megvitatásukat lehetővé tegyék. A választási szervek és az Ítéltábla döntése e szabad bírálat és kritika lehetőségét vitatja el Foktó Község választópolgáraitól, közvéleményétől, polgármesterjelöltjétől, megsértve ezzel a felsoroltaknak az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt szabad véleménynyilvánításhoz való alapvető jogát.

- c) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott a tisztességes eljárás követelménye szerint a bíróságnak abban az alapvető ténykérdésben, amelynek eldöntése nélkülözhetetlen az ügy tárgyilagossága és tényszerű megítéléséhez, döntést kellett volna hoznia.

A jelen ügyben történő, a választási eljárás alapelveinek és a Ve. szabályainak megfelelő döntés meghozatalának nélkülözhetetlen tartalmi eleme lett volna annak egyértelmű indokolással ellátott eldöntése, hogy a kifogással érintett tagmondat tényállítás-volt-e, avagy véleménynyilvánítás. Ebben az alapkérdésben való döntést egyik választási szerv sem vállalta fel. Az Ítéltábla pedig arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kifogásolt tagmondat, akár tényállításról, akár

véleménynyilvánításról legyen szó, mindenképpen sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában szabályozott jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott tisztességes eljárás követelménye nem azt jelenti, hogy a bíróság abban az alapvető ténykérdésben, amelynek eldöntése nélkülözhetetlen az ügy tárgyilagossága és tényszerű megítéléséhez, nem hoz döntést. Annak egyértelmű, és bizonyítékokkal alátámasztott, a bíróság által megindokolt eldöntése nélkül ugyanis, hogy a kifogásolt tagmondat tényállítás, vagy véleménynyilvánítás volt-e, nem hozható a szabad bizonyításon és a bizonyítékok szabad mérlegelésén alapuló, megalapozott döntés.

Jelen ügyben pedig az Ítéletábra egyáltalán nem mérlegelt: a kifogásolt tagmondatot arra tekintet nélkül nyilvánította jogellenesnek, hogy az tényállítást, vagy véleménynyilvánítást – sőt, a közvélemény megnyilvánulását – tartalmazta-e. Márpedig az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozata szerint „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. ... a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.”

Sem az ügyben eljáró választási szervek, sem az Ítéletábra nem vizsgálta meg kellő alapossággal az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, bizonyítékait – tekintettel az Alkotmánybíróságnak a véleménynyilvánítás körében kialakított alaptörvény-értelmezésére is –, és azok értékeléséről határozatában nem adott számot. Arra az ügyben választ igénylő lényeges kérdésre, hogy a kifogásolt tagmondat tényállítás-e, vagy véleménynyilvánítás, annak pusztán kimondásával, hogy a kifogásolt tagmondat tényállítás (Helyi Választási Bizottság döntése), anélkül, hogy ahhoz mindkét fél által előterjesztett érvek részletes vizsgálata, és azok egyenként való elfogadásának vagy elvetésének indokolása ne kapcsolódna, nem hozható a tisztességes eljárás alaptörvényi követelményének megfelelő döntés. Ahogy az Ítéletábra döntése is azért alaptörvény-ellenes, mert a felek által előterjesztett érvek részletes vizsgálata, és azok egyenként való elfogadásának vagy elvetésének indokolása nélkül mondta ki azt, hogy a kifogásolt tagmondat akár tényállítás, akár véleménynyilvánítás legyen is, mindenképpen sérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét.

Ugyanígy sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog követelményét az is, hogy sem a választási szervek, sem az Ítéletábra nem hozott indokolt döntést abban a kérdésben, hogy a levéltitok megsértésével, vagy esetleg – ahogy a Területi Választási Bizottság megállapította – más jogszabályok megsértésével előterjesztett bizonyítékot elfogadja-e a Ve. 43. § (2) bekezdésének megfelelő, a tényállás bizonyítására alkalmas bizonyítási eszköznek, vagy sem. E mérlegelési jogkörben hozott, indokolt döntésnek – a tisztességes eljárás követelményének megfelelően – szintén szerepelnie kell a választási szervek döntésében, mert e nélkül nem hozhat az Ítéletábra sem a választási szervek döntéseire alapozott, azokat helybenhagyó, a tisztességes eljárás követelményeinek megfelelő döntést. Ezért – mivel

azt a választási szervek nem tették meg – az Ítéltáblának mérlegelnie kellett volna a benyújtott bizonyíték bizonyításra alkalmas voltának kérdését is.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A 3. pontban kifejtettek szerint a Ve. XII. fejezetében foglalt valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem. Foktő Község Helyi Választási Bizottsága által hozott döntés ellen – határidőben – fellebbezéssel éltem, a Bács-Kiskun Megyei Területi Választási Bizottság döntése ellen – szintén határidőben – bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Szegedi Ítéltáblához.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

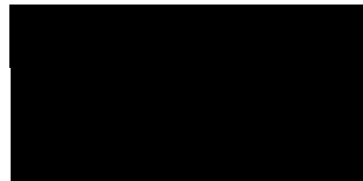
Nyilatkozom, hogy az ügyben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, az ügyben perújítást nem kezdeményeztek.

7. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról

Kijelentem, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett alkotmánybíróági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Kijelentem, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítvány nyilvánosságra hozatalához – személyes adataim kitakarásával – hozzájárulok.

Kelt: 2014. szeptember 29.

Mellékletek:

1. Foktő Község Helyi Választási Bizottsága 40/2014.HVB. ügyszámú határozata

